

barış tülbentimizi bırakıyoruz

Kürt kadınlarının bir geleneği vardır, aileler arasında bir kavga olduğunda kavganın ortasına başlarındaki tülbentlerini atarlar. Barış olsun, kavga dursun, ses durulsun diye. Biz SDP'li kadınlar da, bugün buraya barış tülbentimizi bırakıyoruz, hükümete barış mesajımızı sembolize etsin diye...

SDP'Lİ KADINLAR

Faşist, şovenist bir histeri toplu-
mun her kesiminde yükseltilme-
ye çalışılırken. Biz kadınlar olarak yıllardır devam eden savaşın en mağdur edilenleri olarak 'barışa ihtiyacımız var!' dedik. SDP'li kadınlar olarak 22 Aralıkta Ankara'da bakanlıklar önünde yaptığımız eylemde barışa ihtiyacımız var sloganını yüksek sesle haykırarak. Devlete ve hükümete savaş politikalarına son verin çağrısında bulunduk. Etnik bir iç savaş kışkırtılmaya çalışırken ve birçok sol, sosyalist kesim dahi sokağı kullanmaktan imtina ederken bizler var gücümüzle yaratılmaya çalışılan faşist histeriye karşı kadınlar olarak 'artık bu savaşta mağdur olmak istemiyoruz' talebini sokakta dillendirdik.

Ankara sokaklarında savaşa karşı barışın, ölüme karşı yaşamın, asimilasyona ve imhaya karşı Kürt halkının eşit yurttaşlık hakları temelinde sağlanacak onurlu bir barışa toplumun tüm kesimlerinin ihtiyacı var dedik. Savaşın kadınlar üzerindeki etkisini oynadığımız tiradlarla anlatmaya çalıştık. Kürt kadınlar kavga bitsin istediklerinde kavganın orta yerine beyaz eşarplarını bırakırlarmış ve kavga orada bitirmiş. Biz de bakanlıkların önünde mor ba-

riş tülbentlerimizi bıraktık ve tüm devlet yetkililerine seslendik: daha kaç kişinin ölmesi gerek bu savaş politikalarından vaz geçmeniz için? Savaşın dilini bırakın, yaşama bir şans verin dedik. Türkçe ve Kürtçe sloganlar, kadınların 'savaşa son' talepleri arasında yükseltildi o gün.

20 Aralık'ta Ankara Güvenpark Bakanlıklar önünde okuduğumuz basın açıklamasında belirttiğimiz gibi "Bizler, SDP'li kadınlar olarak bugün buraya bir kez daha barışa olan ihtiyacımızı dile getirmek için toplandık. DTP'nin kapatılmasıyla, bir halkın iradesiyle meclise taşınan vekillerin yasaklanmasıyla tırmandırılan süreç itirazımızı dile getirmek için bu alanda bir araya geldik. Hükümete barış çağrısı yapmak için barış tülbentimizi buraya bırakmak için toplandık.

"Biz kadınlar, yirmi yılı aşkın süredir savaşın acılarını yaşamak zorunda bırakıyoruz. Bizler, kararını vermediğimiz bu savaşta yakınlarımızı kaybediyoruz. Kararını vermediğimiz bu savaşta yaşadığımız toprakları ateşe bırakıp gitmeye zorlanıyoruz. Kararını vermediğimiz bu savaşın ganimeti gibi görülüp tecavüze uğruyoruz. Ve bizler biliyoruz ki savaş dönemleri en çok bizim canımızı yakıyor, en çok biz kadınlar yoksullaşyoruz. Sokaklarda

şiddet ortamının tetiklenmesi en çok biz kadınları tehdit ediyor, sokaklar bizler için her geçen gün daha da güvensiz bir hale geliyor.

"Tam da barışa dair umutlarımız artmaya başlamışken sürecin bizzat hükümet eliyle tersine çevrilmesini kaygı verici buluyoruz. Kürt halkına yönelik linç saldırıları, yeniden cenazelerin gelmeye başlaması, Serap'ın ölümü, Dolapdere'de ve Muş'ta halkın üzerine faşist güçlerin ateş açması, DTP'nin kapatılması, vekillerin yasaklanması... Bu sürecin nereye gittiğini hükümet görebiliyor mu? Kürtleri hedef alan milliyetçi saldırganlığın halklara bir faydası olabilir mi? Bir etnik savaş bu topraklar kaldırabilir mi? Buradan bir kez daha hükümete sesleniyoruz: savaş ve ölüm politikalarından vazgeçin! Halkları birbirine düşürmeyin, savaş çığırtkanlığını bırakın, barışın dilini konuşmaya başlayın.

"11 Aralık'ta Anayasa Mahkemesi'nin DTP'yi "terör faaliyetlerinin odağı haline geldiği" gerekçesiyle oybirliğiyle kapatması ve DTP grubunun parlamentodan fiilen çekildiğini açıklaması ile Türkiye Kürt sorununda kritik bir evreye girmiş bulunmaktadır. Ardından gelen DTP'li vekillerin mecliste kalma kararı bu anlamda çok değerlidir. Hükümet, Kürtsüz çözüm arayışından vazgeçmeli, demokratik çözüm için bu fırsatı değerlendirebilmelidir.

"Aksi takdirde, bu sorun çözülmediği müddetçe biz kadınlar da bu şiddetin mağduru rolüne mahkum olmaya devam edeceğiz. Kadınların bu ortamda neler yaşadığı, toplumda yükselen şiddetin nasıl hanelerde kadına yönelik şiddet olarak geri döndüğü yine kimseyi ilgilendirmeyecek. Van'da olduğu gibi, Türkçe bilmediği için derdini anlatamayan Kürt kadını, devletin polisi şiddet uygulayan kocasına teslim etmeye, kadınları ölüme ve şiddete göndermeye devam edec

"Bir taraftan barışı konuşmanın koşulları ortadan kaldırılıp, savaş ve şiddet ortamı devam ederken, bir taraftan da mecliste sesiz sedasız bütçe tartışmaları sürdürülüyor. Biz kadınlar biliyoruz ki, bugün de her zaman olduğu gibi bütçeden kadınlara çok az pay ayrılacak, kadınların emeği bir kez daha cinsiyetçi, militarist kurumlarda, kadın düşmanlığının ve savaşın sürdürülmesine hizmet edecek. Selde hayatını kaybeden kadınların katili patronlar serbest bırakılacak, Tekel işçisi kadınlar devlet şiddetine uğrayacak, kadınlara katmerli sömürü dayatılacak.

"Şovenizmin, militarizmin, linçlerin toplumsal bir cinnet haline geldiği bir ortamda kadınlar olarak bir kez daha ve daha yüksek sesle hiç olmadığı kadar çok "barışa ihtiyacımız var" diyoruz. Barışa hâlâ ihtiyacımız var."

Toplum linç saldırıları, ölümler parti kapatmalar içerisinde büyük bir sessizliğe bürünürken kadınlar Türkiye'nin dört bir yanından barışa dair taleplerini haykırıyorlar. SDP'li kadınların da bileşeni olduğu Kadın Barış Girişimi İstanbul'da Kadıköy'de barış noktası oluşturdu. Açılım sürecinin tasfiye sürecine döndüğünü, buradan sonuç alınamayacağını ve Kürt halkına yönelik saldırılardan vaz geçilmesi gerekliliğini dillendirdi kadınlar barış noktasında. Türkiye'nin her yerini barış noktası haline getireceklerini ilan ettiler. Savaş ortamında artan şiddet, yoksulluk ve ölüm karşısında, herkes barıştan vaz geçerken, savaşın sesini yükseltirken, barışın sesini yükseltmekte kararlı olduklarını, bir kez daha gösterdiler. Bu talepleri dile getiren bir de Kürtçe konuşma yaptılar.